

ровы-тѣ ангелски. Но после такова свѣтло надѣваніе, погледавши въ свое-то сѣрце, съ трепераніе прехожда кзмз том послѣдній день, и іоще преди пришествіе-то на господа, стоащи предз него при свѣтый-а жертвенникз и предз страшны-тѣ и свѣтлы-тѣ ангелы, оборенз отз своѣ-тѣ совѣсть, приносѣ свои-тѣ злы дѣла и беззаконіѣ голы, и припознава ги не себе ради но насз ради, за да бы, като исчислява грѣхове-тѣ си, принѣдилз грѣшника, да припознае свои-тѣ.

Тѣй и кроткій Дамаскинз вопіе кзмз оногова, кой-то има власть да праща на челоуѣцы-тѣ грѣхове-тѣ, да прости и негови-тѣ, и да го удостои за божественнѣ-тѣ тайнѣ, но да мѣ не бѣде та за теготѣ, и за мѣкѣ, нито да мѣ са умножатз грѣхове-тѣ, но да са очисти отз тѣхз, да са оскети и да мѣ бѣде ходайство за вѣдѣщій-а животз и за царство-то небесно; а въ дръгѣ молитвѣ, като споманѣва двѣ-тѣ жены, отз кои-то една-та са исцѣри, като са допрѣ до дрѣхѣ-тѣ христовѣ, а дръга-та дови опрошеніе на грѣхове-тѣ си, като опипа нозѣ-тѣ христовы, той побожно потреперка, помишляючи, че пріима въ себе си цѣло тѣло христово.

Молитва-та на Симеона, новаго Богослова, висока е като да е пѣснь за славѣ. Той смиренно моли Христа, да е пріемне отз скверны-тѣ неговы уста и сѣрце, и отз нечистый-а мѣ языкз и сквернѣ-тѣ мѣ дѣшѣ, и да мѣ даде силѣ, за да искаже сичко, що желае, и да го наѣчи, какво ще го-